

[Ole Vig Jensen]

hvert fald er påfaldende, at der i en række tilfælde har vist sig at være et svælg imellem antallet af dem, der har givet tilslutning til anmeldelse af et parti, og dem, der faktisk stemte på partiet på selve valgdagen – påfaldende stor afstand.

Den side af sagen kan vi måske tage en drøftelse af i udvalget, men vi kan ikke give tilslutning til forslaget, som det ligger her.

Jane Oksen (FP):

Forslaget om at ophæve spærregrænsen på 2 pct. ser vi meget positivt på i Fremskridtspartiet. Vi har flere gange fremsat næsten enslydende forslag. Vi mener ligesom SF, at det er meget forkert, at 150.000 vælgere ingen indflydelse får, når de har været henne og stemme. De må jo føle, at deres stemme er totalt spildt.

Man vil måske tale imod forslaget ved at sige, at der bliver alt for mange partier i Folketinget. Det tror jeg ikke gør noget. Vi får et mere nuanceret syn på tingene. Der er mange af de partier, vi har i dag, der har udvisket deres profil, så måske er der brug for nye partier.

Flest mulige borgere bør have indflydelse, har vi altid ment i Fremskridtspartiet. Vi går også meget varmt ind for folkeafstemninger. En af måderne, de får indflydelse på, er, at man ophæver denne spærregrænse; at vi i Danmark, som man siger, i forvejen har nogle spærregrænser, der ikke er særlig strenge i forhold til andre lande, skal ikke afholde os fra at gøre forholdene bedre.

Et demokratisk synspunkt går ud på at give alle mennesker stemmeret og give dem lov til at bruge deres stemme. Derfor går vi meget varmt ind for og vil gerne støtte forslaget om at ophæve spærregrænserne.

Glønborg (KRF):

Enhver bestræbelse på at forbedre demokratiets funktion vil Kristeligt Folkeparti hilse velkommen, og jeg er ikke i tvivl om, at det er hensigten med SF's forslag. Umiddelbart finder jeg forslaget tiltalende. Det er et enkelt og forståeligt system.

Alle partier har prøvet at have enkeltmandsgrupper i amts- eller byråd. Det kan altså lade sig gøre at arbejde som enkeltperson, og i praksis finder man ét eller flere partier, som man indgår et mere eller mindre formaliseret samarbejde med. Jeg har selv prøvet at være en-

mandsgruppe i et amtsråd og kan bekræfte, at det kan lade sig gøre.

Vi har samme bekymring som SF over de mange stemmer, som ikke bliver repræsenteret i Folketinget. Det problem kunne man eventuelt løse på en anden måde, nemlig ved at give folk mulighed for at afgive en alternativ stemme.

I princippet har vi altså megen sympati for det forslag, SF har fremsat her, men det hele skal jo også fungere i praksis. Efter den forholdsvist korte erfaring, jeg har her fra Folketinget, må jeg erklære ligeud, at her ville jeg ikke påtage mig at være enmandsgruppe. Det er hårdt nok og kræver meget løb, megen læsning, meget lang arbejdstid at være en fjerdedel af en firemandsgruppe, og da hensigten med det hele jo er, at et partis gruppe skal kunne følge i det mindste nogenlunde med i arbejdet her, så må jeg nok sige, at med det arbejdspress, de arbejdsopgaver, der ligger i det danske Folketing, sådan som vi har stillet det op, er tallet fire nok ikke helt urimeligt som det praktiske mindstemål for en gruppe.

Derfor må vores konklusion blive, at vi har sympati for tanken, ideen, princippet, men i praksis må vi nok nøjes med at udtrykke denne sympati for princippet og sige, at 2 pct.-spærregrænsen i praksis ikke er urimelig.

Berlau (FK):

Vi kan give principiel tilslutning til det foreliggende lovforslag. Men jeg vil gerne give det nogle bemærkninger med på vejen.

Ministeren startede med en geografisk rundrejse for at besøge andre lande, hvor vi fik at vide, hvordan forholdene var dér, og den mente han at kunne lægge til grund for sin afvisning på regeringens vegne af forslaget. Jeg synes, det ville være rart, hvis man beskæftigede sig en lille smule med, hvad der foregår i Danmark, og knap så meget med, hvad der foregår i udlandet. En række af de stater, som blev nævnt, vil jeg meget gerne frabede mig at vi skulle kunne blive sat i bås med, f.eks. Vesttyskland, hvor man har et højst specielt politisk liv – et liv, hvor befolkningen i meget stor udstrækning politisk undertrykkes, hvor man gennemfører censur over for befolkningen, og hvor man nu også vil inddrage retten til at foretage demonstrationer.